

[Kaj Poulsen]

ler starte selvstændig virksomhed, er der grund til at glæde sig over, at de 12.000 ledige, der siden ordningens start har taget imod tilbudene, har forbedret deres beskæftigelsesmuligheder væsentligt.«

Er det nu rigtigt, som ministeren skriver, at regeringen gerne havde set, at der var flere, der havde brugt disse muligheder? Det må vi påstå det ikke er, for den undersøgelse, som regeringen har ladet foretage, som det private konsulentfirma T. Bak-Jensen har foretaget, og som LO, FTF og AC har foretaget, samt direktoratets egen undersøgelse viser, at det er 5 pct. af de ledige, der har haft mulighed for det, der har søgt uddannelse, og at 30 pct. af dem har fået afslag, fordi der ikke har været uddannelser nok. Det er det grundlæggende, der er i vejen med den arbejdstilbudslov, som vi allerede påpegede det i 1985. Det ændrer ministeren intet ved ifølge den redegørelse, der foreligger her.

Ministeren fortæller så uden at oplyse Folketinget om indholdet, at der nu skal sættes nogle forsøg i gang. Vi skal have 1-årige arbejdsmarkedsuddannelser. Hvor mange pladser er det? Hvis det er det, der er sat ca. 3 mio. kr. af til, så er det 30-40 pladser. Hvad hjælper det? Det er en halv sandhed, Folketinget her får at vide.

Der skal endvidere etableres nogle kvindeprojekter, kan vi se. Det er fint! Men er det det samme, ministeren mener? Vi mener, der er behov for at sætte effektivt ind over for kvinderne, fordi det i 1987 var 69 pct. af de langtidsledige, der var kvinder.

Hvad angår rådighedsforpligtelsen, som ministeren peger på, har vi for lang tid siden meddelt ministeren, at vi er villige til at se på rådighedsbegrebet, hvis arbejdstilbudsloven er i orden. Men da det, ministeren har lagt frem på arbejdstilbudsområdet, under ingen omstændigheder opfylder det løfte, ministeren tidligere har givet Socialdemokratiet, mener vi ikke, der er nogen baggrund for at ændre rådighedsbegrebet.

Ministeren skriver under afsnittet »Revision af arbejdsløshedsforsikringslovens rådighedsbestemmelser«:

»Kravet om at stå til rådighed for arbejdsmarkedet står for de fleste arbejdsløsheds-kasemedlemmer som noget abstrakt og diffust uden meget andet indhold end de betingelser, der ved ledighedens indtræden skal være opfyldt for at opnå dagpengen.«

Jeg må nok sige, at det er en flot udtalelse. Der findes vel ingen andre lovgivningsområder, hvor man er mere kontrolleret både foroven og forneden. Hvis et medlem nægter at tage anvist arbejde, er det 10.062 kr. i bøde. Medlemmerne ved godt, hvad rådighed er. Det er ikke noget diffust for medlemmerne.

Med den gang lyrik, der står om, at man skal have en rådighedsvurdering, må vi spørge ministeren, hvad det er for noget, ministeren skriver om. Skal de ledige komme med en bog, et hæfte eller noget andet, hvor de har fået et stempel fra de virksomheder, hvor de har været ude at søge arbejde, for at bevise, at de har stået til rådighed for arbejdsmarkedet? Eller hvad er det, der står heri? Intet er at læse i ministerens redegørelse. Det er kun lyrik. Hvad er et geografisk område, som skal udvides? Betyder det, at en ledig, som bor i Nordjylland eksempelvis, kan anvises arbejde på Sjælland, så familien splittes? Eller hvor stort er det område, ministeren tænker på? Intet får vi at vide.

Kasserne skal have udvidet kontrol osv. Jeg når ikke at gå det hele igennem, for så måtte jeg bruge hele min taletid med at omtale de unøjagtigheder, der er i ministerens redegørelse.

Vi finder altså denne redegørelse både ussel, kynisk og demagogisk, for i modsætning til 1985 har ministeren i dag et undersøgelsesgrundlag med et talmateriale, som kan fortælle, hvad der er problemet med ordningen, men ministeren har på ingen måde ladet sig distrahere af realiteter. Der kan vi igen henvise til den undersøgelse, som ministeren selv har ladet foretage.

Derudover har Socialdemokratiet ved vedtagelsen af finansloven for 1988 indgået en aftale med ministeren. I den afgørende tekst i den aftale står der, at sigtet med den ordning, ministeren skal lægge frem, er at øge den genoptræningsmæssige effekt, så de lediges fortsatte tilknytning til arbejdsmarkedet sikres. Men i redegørelsen erkender ministeren, at det under ingen omstændigheder er tilfældet – endda et par steder.

Ved fremsættelsen af regeringens forslag umiddelbart før valget betragtede vi de forslag, som ministeren her beskriver, stort set som dette årtis løftebrud.

Da den nye regering blev dannet og statsministeren fortalte landets befolkning, at det nu skulle være slut med blokpolitik, var det vores